

INGEZONDEN.

KINDEREN IN WEDSTRIJDEN.

Onlangs heeft een 13-jarig meisje een Nederlandsch zwemrecord verbeterd. In het nummer van dit *Tijdschrift* van 18 Juli j.l. vraagt collega FR. GREWEL of de sportartsen zoiets niet kunnen verhinderen.

Verhinderen kunnen zij zoiets niet. Zij kunnen ten hoogste het deelnemen aan wedstrijden ontraden, indien hun advies wordt gevraagd. Maar dat geschiedt lang niet altijd.

Ik meen, dat de bedoelde wedstrijd in Rotterdam heeft plaats gehad. Van het 20-tal Sportkeuringsbureaux, die in de laatste jaren zijn gesticht of nog in oprichting zijn, vindt men er tot nu toe geen in de tweede stad van ons land.

Wij trachten de medische keuring in sportkringen populair te maken, maar dat moet zijn tijd hebben. In verreweg de meeste gevallen is de keuring een volkomen vrijwillige daad.

Artsen, die er meer van willen weten, kunnen inlichtingen inwinnen bij het Secretariaat van onze Federatie, Azaleastraat 5, 's-Gravenhage. Naast het Bestuur, dat uit medici en leeken bestaat, hebben wij een Medische Commissie ingesteld, die juist haar werkzaamheden is begonnen. Zij is samengesteld uit de volgende collegae: REYS ('s-Gravenhage); voorzitter; THOMEE (Delft), secretaris; MARCUS (Zwolle); MERENS (Haarlem) en MEURER (Amsterdam).

's-Gravenhage, 30 Juli 1931.

J. G. SLEESWIJK,
Voorzitter der Federatie van
Bureaux voor Medische Sport-
keuring in Nederland.

KINDEREN EN WEDSTRIJDEN.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van collega FR. GREWEL, wil ik opmerken, dat voor het wedstrijd zwemmen van jeugdige personen beperkingen zijn ingevoerd, waarvan de in casu geldende aldus luiden:

„Adspiranten, die den leeftijd van 13 jaar hebben bereikt, mogen uitkomen in alle adspirantennummers met een baanlengte van ten hoogste 200 M. Hun startkaart moet voorzien zijn van het fiat van een geneesheer. Het zal adspiranten vergund zijn met toestemming der Technische Commissie deel te nemen aan andere open wedstrijden, mits uit een door hen over te leggen geneeskundige verklaring duidelijk blijkt, dat — en in hoeverre hiertegen geen medisch bezwaar bestaat. Deze verklaring blijft één jaar van kracht.”

Als voorzitter van bovengenoemde commissie heb ik mijn dit geval nog in verbinding gesteld met collega J. M. KOLFF te Rotterdam, die het door collega GREWEL bedoelde meisje onder medisch toezicht heeft, en, gelijk ik verwachtte, bleek mij, dat deze met de trainster voortdurend contact houdt, het meisje om de 4 à 6 weken contrôleert en aan zijn fiat nooit voor langer dan 3 maanden kracht geeft.

Evenals collega GREWEL laat ik de paedagogische zijde van deze aangelegenheid ter zijde; op dat punt gaat mijn persoonlijke meening met de zijne waarschijnlijk vrijwel hand in hand *).

Haarlem, 28 Juli 1931

Dr. W. E. MERENS.

*) Van redactiewege bekort.

NEDERLANDSCHE POGINGEN TOT ORGANISATIE DER EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN.

Nu BROCX vermeldt (Zie *Tijdschrift* van 18 Juli, bldz. 3839), dat hij in de vergadering van het „Oranjekruis" te Utrecht, niet gezegd zou hebben, dat hij de regeling van de betaling hoofdzak achtte", zal elk medicus hem gaarne gelooven,

omdat bij urgente gevallen, zooals ongelukken in den regel zijn, de hulp, die geboden moet worden, toch altijd wel „de hoofdzaak” blijven zal.

Hoewel nu wel geen hoofdzaak, toch is de betaling van groot belang zoowel voor de gemeente als voor den arts, die bij het voorkomen van een ongeluk, betrokken zijn.

Bij onvermogen der patiënten toch komen de kosten voor ziekenhuisbehandeling en de kosten voor de geneeskundige behandeling in het ziekenhuis voor rekening van de Gemeente, waarin het ongeval plaats vindt, tenzij het betreft een patiënt, die op kosten van de Rijksverzekeringsbank kan worden verpleegd. In dit laatste geval is de toestand gezond, dit wil zeggen, dat de patiënt krijgt wat hij noodig heeft, hetzij ziekenhuis- of loopende behandeling, de arts krijgt zijn loon, en de Gemeente, waarin het ongeluk plaats heeft, heeft geen onkosten te dragen.

Bij druk verkeer, vooral ook op Zon- en feestdagen, waarbij dus van een dienstverband, in den regel geen sprake is, komen er soms heel wat ongevallen voor, waarvan de kosten door de betrokken gemeente moeten worden gedragen.

Dat men hierop eens de aandacht vestigt in een vergadering, waar sprake is van een organisatie van eerste hulp bij ongelukken, acht ik in geen geval misplaatst, in tegendeel, ik acht dit zeer gewenscht, omdat een billijke regeling op dit gebied ook aan de behandeling van deze patiënten ten goede komen moet.

Dat het voldoen van het honorarium van den arts, die de eerste hulp verleent, in vele gevallen te wenschen overlaat, zij hier tenslotte nog even aangestipt.

Utrecht, 22 Juli 1931.

W. H. C. G. KEYZER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Afgekondigd zijn de Staatsbladen:

No. 197. Besluit van den 18den Mei 1931, tot nadere wijziging van het Koninklijk Besluit van 18 September 1906 (*Staatsblad* No. 244), waarbij aan de Vereeniging tot Christelijke verzorging van krankzinnigen in Nederland, gevestigd te Utrecht, vergunning is verleend in de gemeenten Doorwerth en Renkum een gesticht voor krankzinnigen te stichten.

Hierbij is de duur van het tijdvak, gedurende hetwelk boven het maximum aantal verpleegden, nog 26 mannen en 40 vrouwen mogen worden verpleegd, verlengd van 1 Juli 1931 tot 31 December 1936.

No. 245. Besluit van den 12den Juni 1931, houdende nadere wijziging van het Koninklijk Besluit van 13 Januari 1892 (*Staatsblad* No. 22), waarbij aan de Vereeniging tot Christelijke verzorging van krankzinnigen in Nederland, gevestigd te Utrecht, vergunning is verleend op het landgoed „Bloemendaal” te Loosduinen een gesticht voor krankzinnigen op te richten.

Hierbij wordt bepaald, dat in het gesticht niet meer dan 708 krankzinnigen, 267 mannen en 441 vrouwen, verpleegd mogen worden (deze getallen bedroegen respectievelijk 500, 250 en 250). Bovendien mogen gedurende het tijdvak, eindigende 1 Juli 1936 nog 53 mannen en 73 vrouwen worden verpleegd.

No. 246. Besluit van den 12den Juni 1931, tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 15 December 1930 (*Staatsblad* No. 473), houdende aanwijzing van de kliniek „Ockenburgh”, te 's Gravenhage, staande onder bestuur van „het Centraal Bestuur der Vereeniging tot Christelijke verzorging van krankzinnigen in Nederland als een inrichting, die niet als gesticht voor krankzinnigen wordt beschouwd, ook wanneer daarin meer dan twee krankzinnigen worden verpleegd.

Dit voegt aan artikel 2 van het besluit van 15 December 1930, hetwelk bepaalt,